

378. NAVUHODONOSOR

1. Na - vu - ho - do - no - sor, taj car ne - ver - ni.
2. Na - či - niv' zla - tan lik, vr - lo ve - li - ki.
3. "Kad ču - je - te svir - ke, tru - be, pa i rog.

Sku - pi sav svoj na - rod da lik o - sve - ti.
Ta - da za - po - ve - di da se po - sve - ti.
Po - pa - daj - te pred lik i po - klon' - te se!"

4. A kad čuše svirke, trube pa i rog.
Padaju, ne misle da j' na nebu Bog.
5. Al' tužiše caru: "Ima ljudi tu,
Što naredbu tvoju prestupaju svu!"
6. Navuhodonosor sav u gnjevu svom,
Reče da dovedu, da ih pita on:
7. "Jeste li gotovi kad čujete rog,
Popadati pred lik, srcem služiti mu?"
8. Reče Sedrah, Misah i Avdenago:
Mi ne smemo na to pristati nikako.
9. Naš je Bog na nebu, kom' služimo mi,
On će nas izbaviti iz ruku tvojih.
10. I da ne izbavi, opet nećemo
Pokloniti se liku, srcem služiti mu!"
11. Navuhodonosor izda nalog taj:
Većma peč da žare neg' što j' običaj.
12. Pa izabra za njih najjače ljude,
Da ih u peč bace, da im naude.
13. Ubi plamen ljude koj' bacahu njih,
Al' po peći hode sada njih četiri.
14. Prepade se vrlo, car sad nema mira.
Videć da je s'njima i Božiji Sin.
15. A oni hvaljahu svetog Boga svog,
Što ih On izbavi od zla velikog.